

Esteve Terradas i Illa (1883-1950)

Doctor en físiques, enginyer de camins, canals i ports, i enginyer industrial, va néixer a Barcelona. Alumne prodigi, va ingressar a la universitat amb 15 anys. Es doctorà també en ciències exactes i físiques, l'any 1904, i fou professor de les universitats de Saragossa, Barcelona i Madrid. S'especialitzà en

ciències físico-matemàtiques. Molt interessat per les teories dels quanta i de la relativitat, feu venir a Barcelona professors com Jacques Hadamard (1921), Hermann Weyl (1921), Arnold Sommerfeld (1922), Tullio Levi-Civita (1922) i **Albert Einstein** (1923), com a part dels cursos monogràfics d'Alts Estudis i d'Intercanvi organitzats per la Mancomunitat de Catalunya. Té una placa dedicada a l'estació de metro **Espanya** de Barcelona, en homenatge al seu treball de disseny de les voltes catalanes de l'estació.

Destaca en aquest fons la seva obra:

- *Conferencias acerca de las corrientes alternas* (1910)
- *La electricidad al alcance de todos*, de L. Graetz (1926) –traducció d'Esteve Terradas–
- *Del arrastre por corrimiento relativo de estratos flúidos* (1943)